

На Міжнародным кінафестывалі

У гэтыя дні многа падзей і відовішчаў прыцягваюць увагу маскітоў і ўсіх тых, хто прыязджае ў сталіцу. Адкрыліся кірмаш у Лужніках, амерыканская нацыянальная выстаўка, выстаўка «Чэхаславацкае шкло». Нарэшце, гэтымі днямі пачаўся Міжнародны кінафестываль.

«За гуманізм кінамастацтва», «За мір і дружбу паміж народамі» — гэты лозунгі разам з нацыянальнымі флагамі мільгаюць на вакзалах і будынках апартаў, на фасадах гасцініц і кінааўтоў.

Урачыстае адкрыццё кінафестывалю адбылося трыццацімніўня ў Палацы спорту ў Лужніках. Вялікую залу палаца запоўнілі шматлікія замежныя госці, работнікі кінематографіі Масквы і ўсіх саюзных рэспублік, рабочыя і работнікі маскоўскіх прадпрыемстваў, прадстаўнікі творчай інтэлігенцыі сталіцы. Урачыстае паслядзейнае адкрыццё старшыня Аргкамтэта фестывалю — Міністр культуры СССР М. Міхайлаў. У вайм уступным слове ён вітаў замежных дэлегатаў і гасцей і выказаў надзею, што Маскоўскі кінафестываль пройдзе паспяхова і будзе калядзейнічаць далейшаму развіццю кінамастацтва і лепшаму ўзаемаразуменню паміж народамі ўсяго свету. Працяглымі апладзісмантамі сустрапі прысутныя зачытанне тав. Міхайлаў прымітае ўдзельнікам фестывалю Старшыня Савета Міністраў СССР М. С. Хрушчоў.

Потым ад імя выхараў сталіцы ўдзельніках і гасцей фестывалю вітаў старшыня выканкома Маскоўскага гарадскога Савета дэлегатаў працоўных Н. Барбоўнікаў і ад Саюза работнікаў кінематографіі СССР — народны артыст СССР С. Герасімаў. На ўрачыстым адкрыцці выступіў таксама прэзідэнт Міжнароднага Федэрацыі асацыяцыі кінапрадзюсароў Ж. П. Фржозарэ.

У першы дзень Міжнароднага фестывалю ў Палацы спорту былі паказаны два фільмы: «Сцежкаў джунгляў» (сумесна пастаноўка кінематографістаў Савета Саюза і Кітайскай Народнай Рэспублікі) і англійскі мастацкі фільм «Мансард».

4 жніўня. У першай палавіне дня замежныя госці глядзелі ў зале Аргкамтэта Саюза работнікаў кінематографіі СССР карціны «Шостая частка свету» Д. Вертава і «Араграт» А. Даўжэні. Гэтыя кінатворы асноўна былі да чытка «Фільмы, якіх вы не бачылі», і паказваюцца ў інфармацыйным парадку. Фільмы гэтага чытка, створаныя да Вялікай Айчыннай вайны вядымі майстрамі савецкага кіно, выклікалі вялікую цікавасць у замежных удзельніках фестывалю.

У Крамлёўскім театры дэманстраваліся конкурсныя фільмы: індыйскі «Два савака» рэжысёра Саганджыта Рай і савецкі «Лёс чалавека» рэжысёра С. Бандарчука. Фільм «Джалсагхар» прысвечаны сучаснай жыццю індыйскага народа і праекту выдасародным і дэям гуманізма, барацьбы за сацыяльную справядлівасць і лепшую будучыню нашых дзён. У долу фільма «Лёс чалавека» вымаў асаблівы поспех. Яго дэманстрацыя шмат разоў суправаджалася апладзісмантамі гледачоў.

У Крамлёўскім театры дэманстраваліся конкурсныя фільмы: індыйскі «Два савака» рэжысёра Саганджыта Рай і савецкі «Лёс чалавека» рэжысёра С. Бандарчука. Фільм «Джалсагхар» прысвечаны сучаснай жыццю індыйскага народа і праекту выдасародным і дэям гуманізма, барацьбы за сацыяльную справядлівасць і лепшую будучыню нашых дзён. У долу фільма «Лёс чалавека» вымаў асаблівы поспех. Яго дэманстрацыя шмат разоў суправаджалася апладзісмантамі гледачоў.

У Крамлёўскім театры дэманстраваліся конкурсныя фільмы: індыйскі «Два савака» рэжысёра Саганджыта Рай і савецкі «Лёс чалавека» рэжысёра С. Бандарчука. Фільм «Джалсагхар» прысвечаны сучаснай жыццю індыйскага народа і праекту выдасародным і дэям гуманізма, барацьбы за сацыяльную справядлівасць і лепшую будучыню нашых дзён. У долу фільма «Лёс чалавека» вымаў асаблівы поспех. Яго дэманстрацыя шмат разоў суправаджалася апладзісмантамі гледачоў.

У Крамлёўскім театры дэманстраваліся конкурсныя фільмы: індыйскі «Два савака» рэжысёра Саганджыта Рай і савецкі «Лёс чалавека» рэжысёра С. Бандарчука. Фільм «Джалсагхар» прысвечаны сучаснай жыццю індыйскага народа і праекту выдасародным і дэям гуманізма, барацьбы за сацыяльную справядлівасць і лепшую будучыню нашых дзён. У долу фільма «Лёс чалавека» вымаў асаблівы поспех. Яго дэманстрацыя шмат разоў суправаджалася апладзісмантамі гледачоў.

У Крамлёўскім театры дэманстраваліся конкурсныя фільмы: індыйскі «Два савака» рэжысёра Саганджыта Рай і савецкі «Лёс чалавека» рэжысёра С. Бандарчука. Фільм «Джалсагхар» прысвечаны сучаснай жыццю індыйскага народа і праекту выдасародным і дэям гуманізма, барацьбы за сацыяльную справядлівасць і лепшую будучыню нашых дзён. У долу фільма «Лёс чалавека» вымаў асаблівы поспех. Яго дэманстрацыя шмат разоў суправаджалася апладзісмантамі гледачоў.

У Крамлёўскім театры дэманстраваліся конкурсныя фільмы: індыйскі «Два савака» рэжысёра Саганджыта Рай і савецкі «Лёс чалавека» рэжысёра С. Бандарчука. Фільм «Джалсагхар» прысвечаны сучаснай жыццю індыйскага народа і праекту выдасародным і дэям гуманізма, барацьбы за сацыяльную справядлівасць і лепшую будучыню нашых дзён. У долу фільма «Лёс чалавека» вымаў асаблівы поспех. Яго дэманстрацыя шмат разоў суправаджалася апладзісмантамі гледачоў.

У Крамлёўскім театры дэманстраваліся конкурсныя фільмы: індыйскі «Два савака» рэжысёра Саганджыта Рай і савецкі «Лёс чалавека» рэжысёра С. Бандарчука. Фільм «Джалсагхар» прысвечаны сучаснай жыццю індыйскага народа і праекту выдасародным і дэям гуманізма, барацьбы за сацыяльную справядлівасць і лепшую будучыню нашых дзён. У долу фільма «Лёс чалавека» вымаў асаблівы поспех. Яго дэманстрацыя шмат разоў суправаджалася апладзісмантамі гледачоў.

У Крамлёўскім театры дэманстраваліся конкурсныя фільмы: індыйскі «Два савака» рэжысёра Саганджыта Рай і савецкі «Лёс чалавека» рэжысёра С. Бандарчука. Фільм «Джалсагхар» прысвечаны сучаснай жыццю індыйскага народа і праекту выдасародным і дэям гуманізма, барацьбы за сацыяльную справядлівасць і лепшую будучыню нашых дзён. У долу фільма «Лёс чалавека» вымаў асаблівы поспех. Яго дэманстрацыя шмат разоў суправаджалася апладзісмантамі гледачоў.

У Крамлёўскім театры дэманстраваліся конкурсныя фільмы: індыйскі «Два савака» рэжысёра Саганджыта Рай і савецкі «Лёс чалавека» рэжысёра С. Бандарчука. Фільм «Джалсагхар» прысвечаны сучаснай жыццю індыйскага народа і праекту выдасародным і дэям гуманізма, барацьбы за сацыяльную справядлівасць і лепшую будучыню нашых дзён. У долу фільма «Лёс чалавека» вымаў асаблівы поспех. Яго дэманстрацыя шмат разоў суправаджалася апладзісмантамі гледачоў.

У Крамлёўскім театры дэманстраваліся конкурсныя фільмы: індыйскі «Два савака» рэжысёра Саганджыта Рай і савецкі «Лёс чалавека» рэжысёра С. Бандарчука. Фільм «Джалсагхар» прысвечаны сучаснай жыццю індыйскага народа і праекту выдасародным і дэям гуманізма, барацьбы за сацыяльную справядлівасць і лепшую будучыню нашых дзён. У долу фільма «Лёс чалавека» вымаў асаблівы поспех. Яго дэманстрацыя шмат разоў суправаджалася апладзісмантамі гледачоў.

У Крамлёўскім театры дэманстраваліся конкурсныя фільмы: індыйскі «Два савака» рэжысёра Саганджыта Рай і савецкі «Лёс чалавека» рэжысёра С. Бандарчука. Фільм «Джалсагхар» прысвечаны сучаснай жыццю індыйскага народа і праекту выдасародным і дэям гуманізма, барацьбы за сацыяльную справядлівасць і лепшую будучыню нашых дзён. У долу фільма «Лёс чалавека» вымаў асаблівы поспех. Яго дэманстрацыя шмат разоў суправаджалася апладзісмантамі гледачоў.

У Крамлёўскім театры дэманстраваліся конкурсныя фільмы: індыйскі «Два савака» рэжысёра Саганджыта Рай і савецкі «Лёс чалавека» рэжысёра С. Бандарчука. Фільм «Джалсагхар» прысвечаны сучаснай жыццю індыйскага народа і праекту выдасародным і дэям гуманізма, барацьбы за сацыяльную справядлівасць і лепшую будучыню нашых дзён. У долу фільма «Лёс чалавека» вымаў асаблівы поспех. Яго дэманстрацыя шмат разоў суправаджалася апладзісмантамі гледачоў.

У Крамлёўскім театры дэманстраваліся конкурсныя фільмы: індыйскі «Два савака» рэжысёра Саганджыта Рай і савецкі «Лёс чалавека» рэжысёра С. Бандарчука. Фільм «Джалсагхар» прысвечаны сучаснай жыццю індыйскага народа і праекту выдасародным і дэям гуманізма, барацьбы за сацыяльную справядлівасць і лепшую будучыню нашых дзён. У долу фільма «Лёс чалавека» вымаў асаблівы поспех. Яго дэманстрацыя шмат разоў суправаджалася апладзісмантамі гледачоў.

У Крамлёўскім театры дэманстраваліся конкурсныя фільмы: індыйскі «Два савака» рэжысёра Саганджыта Рай і савецкі «Лёс чалавека» рэжысёра С. Бандарчука. Фільм «Джалсагхар» прысвечаны сучаснай жыццю індыйскага народа і праекту выдасародным і дэям гуманізма, барацьбы за сацыяльную справядлівасць і лепшую будучыню нашых дзён. У долу фільма «Лёс чалавека» вымаў асаблівы поспех. Яго дэманстрацыя шмат разоў суправаджалася апладзісмантамі гледачоў.

У Крамлёўскім театры дэманстраваліся конкурсныя фільмы: індыйскі «Два савака» рэжысёра Саганджыта Рай і савецкі «Лёс чалавека» рэжысёра С. Бандарчука. Фільм «Джалсагхар» прысвечаны сучаснай жыццю індыйскага народа і праекту выдасародным і дэям гуманізма, барацьбы за сацыяльную справядлівасць і лепшую будучыню нашых дзён. У долу фільма «Лёс чалавека» вымаў асаблівы поспех. Яго дэманстрацыя шмат разоў суправаджалася апладзісмантамі гледачоў.

У Крамлёўскім театры дэманстраваліся конкурсныя фільмы: індыйскі «Два савака» рэжысёра Саганджыта Рай і савецкі «Лёс чалавека» рэжысёра С. Бандарчука. Фільм «Джалсагхар» прысвечаны сучаснай жыццю індыйскага народа і праекту выдасародным і дэям гуманізма, барацьбы за сацыяльную справядлівасць і лепшую будучыню нашых дзён. У долу фільма «Лёс чалавека» вымаў асаблівы поспех. Яго дэманстрацыя шмат разоў суправаджалася апладзісмантамі гледачоў.

У Крамлёўскім театры дэманстраваліся конкурсныя фільмы: індыйскі «Два савака» рэжысёра Саганджыта Рай і савецкі «Лёс чалавека» рэжысёра С. Бандарчука. Фільм «Джалсагхар» прысвечаны сучаснай жыццю індыйскага народа і праекту выдасародным і дэям гуманізма, барацьбы за сацыяльную справядлівасць і лепшую будучыню нашых дзён. У долу фільма «Лёс чалавека» вымаў асаблівы поспех. Яго дэманстрацыя шмат разоў суправаджалася апладзісмантамі гледачоў.

У Крамлёўскім театры дэманстраваліся конкурсныя фільмы: індыйскі «Два савака» рэжысёра Саганджыта Рай і савецкі «Лёс чалавека» рэжысёра С. Бандарчука. Фільм «Джалсагхар» прысвечаны сучаснай жыццю індыйскага народа і праекту выдасародным і дэям гуманізма, барацьбы за сацыяльную справядлівасць і лепшую будучыню нашых дзён. У долу фільма «Лёс чалавека» вымаў асаблівы поспех. Яго дэманстрацыя шмат разоў суправаджалася апладзісмантамі гледачоў.

У Крамлёўскім театры дэманстраваліся конкурсныя фільмы: індыйскі «Два савака» рэжысёра Саганджыта Рай і савецкі «Лёс чалавека» рэжысёра С. Бандарчука. Фільм «Джалсагхар» прысвечаны сучаснай жыццю індыйскага народа і праекту выдасародным і дэям гуманізма, барацьбы за сацыяльную справядлівасць і лепшую будучыню нашых дзён. У долу фільма «Лёс чалавека» вымаў асаблівы поспех. Яго дэманстрацыя шмат разоў суправаджалася апладзісмантамі гледачоў.

У Крамлёўскім театры дэманстраваліся конкурсныя фільмы: індыйскі «Два савака» рэжысёра Саганджыта Рай і савецкі «Лёс чалавека» рэжысёра С. Бандарчука. Фільм «Джалсагхар» прысвечаны сучаснай жыццю індыйскага народа і праекту выдасародным і дэям гуманізма, барацьбы за сацыяльную справядлівасць і лепшую будучыню нашых дзён. У долу фільма «Лёс чалавека» вымаў асаблівы поспех. Яго дэманстрацыя шмат разоў суправаджалася апладзісмантамі гледачоў.

У Крамлёўскім театры дэманстраваліся конкурсныя фільмы: індыйскі «Два савака» рэжысёра Саганджыта Рай і савецкі «Лёс чалавека» рэжысёра С. Бандарчука. Фільм «Джалсагхар» прысвечаны сучаснай жыццю індыйскага народа і праекту выдасародным і дэям гуманізма, барацьбы за сацыяльную справядлівасць і лепшую будучыню нашых дзён. У долу фільма «Лёс чалавека» вымаў асаблівы поспех. Яго дэманстрацыя шмат разоў суправаджалася апладзісмантамі гледачоў.

У Крамлёўскім театры дэманстраваліся конкурсныя фільмы: індыйскі «Два савака» рэжысёра Саганджыта Рай і савецкі «Лёс чалавека» рэжысёра С. Бандарчука. Фільм «Джалсагхар» прысвечаны сучаснай жыццю індыйскага народа і праекту выдасародным і дэям гуманізма, барацьбы за сацыяльную справядлівасць і лепшую будучыню нашых дзён. У долу фільма «Лёс чалавека» вымаў асаблівы поспех. Яго дэманстрацыя шмат разоў суправаджалася апладзісмантамі гледачоў.

У Крамлёўскім театры дэманстраваліся конкурсныя фільмы: індыйскі «Два савака» рэжысёра Саганджыта Рай і савецкі «Лёс чалавека» рэжысёра С. Бандарчука. Фільм «Джалсагхар» прысвечаны сучаснай жыццю індыйскага народа і праекту выдасародным і дэям гуманізма, барацьбы за сацыяльную справядлівасць і лепшую будучыню нашых дзён. У долу фільма «Лёс чалавека» вымаў асаблівы поспех. Яго дэманстрацыя шмат разоў суправаджалася апладзісмантамі гледачоў.

У Крамлёўскім театры дэманстраваліся конкурсныя фільмы: індыйскі «Два савака» рэжысёра Саганджыта Рай і савецкі «Лёс чалавека» рэжысёра С. Бандарчука. Фільм «Джалсагхар» прысвечаны сучаснай жыццю індыйскага народа і праекту выдасародным і дэям гуманізма, барацьбы за сацыяльную справядлівасць і лепшую будучыню нашых дзён. У долу фільма «Лёс чалавека» вымаў асаблівы поспех. Яго дэманстрацыя шмат разоў суправаджалася апладзісмантамі гледачоў.

У Крамлёўскім театры дэманстраваліся конкурсныя фільмы: індыйскі «Два савака» рэжысёра Саганджыта Рай і савецкі «Лёс чалавека» рэжысёра С. Бандарчука. Фільм «Джалсагхар» прысвечаны сучаснай жыццю індыйскага народа і праекту выдасародным і дэям гуманізма, барацьбы за сацыяльную справядлівасць і лепшую будучыню нашых дзён. У долу фільма «Лёс чалавека» вымаў асаблівы поспех. Яго дэманстрацыя шмат разоў суправаджалася апладзісмантамі гледачоў.

ПРАЛЕТАРЫ УСІХ КРАІН, ЯДНАЮЦЬСЯ!

ЛІТАРАТУРА і МАСТАЦТВА

ОРГАН МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ І ПРАЭЛЕННЯ САЮЗА ПІСЬМЕННИКАУ БССР

№ 62 (1388) Субота, 8 жніўня 1959 года Цана 40 кап.

СУСТРЭЧЫ, ЯКІХ ЧАКАЮЦЬ НАРОДЫ

МЫ ЗА МІР І ДРУЖБУ

Паведамленне аб прадстаўчай паездцы таварыша М. С. Хрушчоўа ў ЗША і прэзідэнта ЗША Д. Эйзенхаўэра да нас, у СССР, знайшоў гарачы водгук ва ўсіх савецкіх людзей.

Наша краіна цярпел, як ніколі, магутная, ёй не страшны ніякія пагрозы. Савецкі народ не хоча вайны. Той, хто гасцяваў у нас, мог асабіста пераканацца ў гэтым.

У свой час мне давялося больш дзесяці год працаваць на Поўначы. У жыцці паларнікаў, даследчыкаў Арктыкі і Антарктыкі, прастае і авычайнае пэна пераляцецтва з гераічным Бухта, каля якой была наша навуковае станцыя, у дні Вялікай Айчыннай вайны кішоў ад гітлераўскіх падводных лодак. Яны пагражалі і нам, і нашым саюзнікам — англічанам і амерыканцам. Аднак рух у будзе не спыніцца ні на адзін дзень. Транспарты сёдавалі па зададзеным ім курсу. Савецкі маракі сумесна з амерыканскімі і англійскімі маракімі гралі і фашысцкія падводныя лодкі ўсюды, дзе б яны тады ні паказваліся.

Далека ўсё гэта. Пяпер паўмесна кіпіць мірная стваральная праца. Мы рады будзем прыняць пасланцоў Злучаных Штатаў Амерыкі ў сваіх гарадах і вёсках. Няхай маёнае дружба паміж нашымі народамі, дружба, якая нарадзілася ў змаганні супраць фашызма.

Мы за мір і дружбу!
Васіль БЛАГАДАРАЎ,
член Саюза журналістаў БССР.

Каб неба было светлым

Радзі і друк прынеслі нам радасную вестку. Прэзідэнт Злучаных Штатаў Амерыкі Дуайт Д. Эйзенхаўэр запрасіў Старшыню Савета Міністраў СССР М. С. Хрушчоўа наведаць Злучаныя Штаты з афіцыйным візітам. М. С. Хрушчоў з задавальненнем прыняў запрашэнне. У сваю чаргу прэзідэнт таксама з задавальненнем прыняў запрашэнне М. С. Хрушчоўа наведаць нашу краіну з афіцыйным візітам.

Кіраўнікі вялікіх дзяржаў будучы вешні мірныя размовы аб урэгуляванні складаных міжнародных пытанняў, якія хвалююць працоўных усяго свету.

Мы не жадаем, каб над светам змоў успыхнула поўная вялікіх пажараў, каб зноў зьявіліся і неба былі ўсланы дымам карапалітных бабёў. Мы заважалі мір са зброй у руках. Мы забілі перамогу, каб народы ўсіх краін жылі заўсёды ў дружбе і згодзе. Аднак ёсць і іншыя вядуныя генералы на Захадзе, якія брагаюць зброй, праграваюць атамнай і вадароднай бомбай людзям свету.

Барышча па мір — гэта генеральная лінія Камуністычнай партыі СССР, Саветаў Урада ў галіне знешняй палітыкі. І мы ўсё зробім для таго, каб над галавамі людзей працы, твораў свайго жыцця, было заўсёды светлае мірнае неба.

Мы ўсёй душой адраем міралюбівае палітыку нашага Урада, нашай партыі, якая выражае волю народаў.

Іван СІЦОЎ.

Яны паступаюць у інстытуты

Надзя Мельнікава працуе загалішняй сельскай бібліятэкі ў вёсцы Шарына Горачкага раёна Магілёўскай вобласці. Яна — чалавек, улюбёны ў сваю справу, вялікі аматар кнігі. Аб гэтым сведчыць несправа. За час работы Мельнікавай, а працуе яна два гады, кніжны фонд бібліятэкі значна ўзрос, ім карыстаюцца каля 400 чалавек. Летам гэтага года дзяўчына прышла ў раённы аддзел культуры.

— Хачу ехаць вучыцца, — сказала яна.

У раённым адзеле яе жаданне ўхвалялі, хоць і шкада было адпускіць аднаго з лепшых работнікаў. Але ўсе разумелі, што звычайна дапаможа Мельнікавай ішч глыбей вучыцца бібліятэчнаму справу, а гэта значыць — лепш прапагандаваць і прасоўваць кнігу ў масы.

Сёння Надзя Мельнікава здае экзамены на бібліятэчны факультэт Мінскага педагагічнага інстытута імя М. Горькага. Вось яна ўрадаваная вышла з аўдыторыі і паведамляе сяброўкам:

— Гісторыю здала на «выдатна».

Разам з Мельнікавай у Мінск прыехала каля 100 юнакоў і дзяўчат з розных куткоў Беларусі. Сарод іх — Наталія Барысавіч з Ганцавіцкага раёна, Аўгустына Ярышова і Лода Майсевич з Полацка, Яўген Сакалоўскі з Месціслаўскага раёна, Ларыса Спектар з Мінска і інш. Усе яны — работнікі сельскіх бібліятэк, дамоў культуры, клубоў. Паступае ў інстытут адна з лепшых бібліятэкаркаў Крулеўскага раёна

Зінаіда Палажэцкая. У бібліятэцы, якой яна заадавае, добра арганізавана лекцыйная прапаганда, працуюць перасоўні.

Многа было жаданых паступіць у гэтым годзе ў Тэатральна-мастацкі інстытут. На тэатральны факультэт былі залічаны 20 найбольш здольных юнакоў і дзяўчат. Столькі ж прынялі і на мастацкі факультэт. У гэтым годзе будзе адкрыты новы факультэт — рэжысёрскі. Пачне працаваць вяснорнае аддзяленне мастацкага факультэта.

Закончылі прыёмныя экзамены ў Беларускай дзяржаўнай кансерваторыі. Тут таксама, акрамя існуючых факультэтаў, адкрываюцца вяснорнае аддзяленні і оперная студыя. Вяснорнае аддзяленні пачнуць працаваць пры мінскім і брэсцкім музычных вучылішчах.

Сотні студэнтаў прыдуць у гэтым годзе ў мінскі бібліятэчны тэхнікум, магілёўскае кулцасетвучылішча, мінскія мастацкае і харэаграфічнае вучылішчы. Для паспяховай вучобы будучыя студэнты ствароўна неабходны ўмовы: рамантуюцца вучэбныя памяшканні, набытае абсталяванне, камплектуюцца бібліятэкі.

На здымку: група работнікаў кулцасетвустаноў рэспублікі, якая паступае на бібліятэчны факультэт Мінскага педінстытута (злева направа): Л. Спектар, Л. Майсевич, Н. Барысавіч, А. Ярышава, Н. Мельнікава.

Фота Ул. Крука.

„Васёлы спадарожнікі сямігодні“

Па дарозе імчыцца малаўніца аформлена аўтамашына. Над яе кабінай шчыт з яркім надпісам: «Васёлы спадарожнікі сямігодні». Хлебсэрбы добра ведаюць гэтую аўтамашыну.

— Агітбрыгада «едзе!» — гавораць яны.

Аўтамашына спыняецца ў полі. У калгасніках абедзеныя перапынак, і яны акружаюць машыну шчыльным натоўпам. Адзіваўца барты — імправізаваная паломска гатовы.

З кароткай палітфармацыяй выступае член Таварыства па распаўсюджванню палітычных і навуковых судоўжанняў С. Салаўёў. Потым пачынаецца канцэрт. На падмошкіх слявак

Валіяжына Сачоўна, Фаіна Жукіцкая, Галіна Гашкова. Іх змяняе Ганцавіцкая Пятроўская. А затым з кулгасні і прыпеўкамі на месцоўных выступаюць Міхаіл Ізаўка і Сяргей Траўцкі.

Канцэрт скончыўся. Калгаснікі ішчыра дзякуюць удзельнікам агітбрыгады і просіць іх завітаць часцей.

Машына імчыцца далей. На поле калгаса імя Мічурына яна прыязджае ўжо ў сямья прымерці. Але гэта не перашкаджае канцэрту.

«Васёлы спадарожнікі сямігодні» агітбрыгада, створаная А. Салаўёў у раённым адзеле культуры і райкомам камсамола, — часта выязджае ў калгасы раёна.

Дапамагаем распаўсюджаць перадавы вопыт

У работе нашай бібліятэкі значнае месца займае прапаганда сельскагаспадарчых ведаў. Усе навінкі літаратуры аб вопыце перадавікоў калгасных палёў і жывёлаводства мы стараемся набыць для бібліятэкі. Праводзім гутаркі, даклады, лекцыі на сельскагаспадарчыя тэмы. У бібліятэцы ёсць адпаведныя ракамандыйныя спісы літаратуры, выстаўкі кніг і наглядная агітацыя.

Сёлета калгаснікі мелі магчымасць пазнаёміцца з выстаўкамі кніг: «У дапамогу жывёлаводу», «Вопыт перадавікоў калгаснаў нашай рэспублікі», «Кукуруза — культура вялікіх магчымасцей» і інш. Сарод работнікаў жывёлагадоўчых ферм і паловадоў мы праводзім гутаркі пра новыя кнігі.

Усе гэтыя мерапрыемствы дапамагаюць праводзіць актыўныя бібліятэкі. З іх дапамогай мы наладжваем абмеркаванне твораў савецкай літаратуры і кніг аб перадавым вопыце. На канферэнцыях чытаюць калгаснікі абмеркавалі творы Г. Нікалавай «Жніво» і «Аповесці пра дырэктара МТС і галоўнага агранома». І. Шамякіна «Крыніцы», кнігі пра вырошчванню кармавога лубіну і інш.

Рыхтуючы гэтыя канферэнцыі, мы наладжвалі калектыўныя чыткі кніг, афармлялі выстаўкі і бібліятэчныя плакаты, арганізавалі кансультацый спецыялістаў сельскай гаспадаркі і г. д.

Старанна мы рыхтаваліся і да канферэнцыі «Вопыт перадавых кукурузадоў БССР». Савет бібліятэкі паставіў мэту — на прыкладах перадавікоў рэспублікі паказаць магчымасць атрымання высокіх ураджаў кукурузы ў мясцовым калгасе імя Калініна, а таксама звярну

Віцебскае абласное ўпраўленне культуры і Дом народнай творчасці зрабілі добрае пачынанне — наладзілі творчыя справаздачы калектыву мастацкай самадзейнасці перад працоўнымі абласнога цэнтру. У Віцебску пабыў ужо Багушэўскі народны тэатр, які паказаў спектакль «Не верце нішчы» на п'есе І. Шамякіна. Тут абдысся таксама канцэрт мастацкай самадзейнасці дэвізнаў.

Гэты творчыя справаздачы — неабходная справа. Яны паспрыяюць таму, што будзе палепшана дапамога мастацкай самадзейнасці ў раёнах. На жаль, не прадумана правядзенне гэтага мерапрыемства. Арганізатары справаздач паставілі да іх фармальна.

Перш за ўсё трэба было пакаляці аб тым, каб на кожнай творчай справаздачы пабыла як мага больш гледачоў. Недастаткова раскелець па гораду афішы. Творчыя справаздачы — гэта ж не канцэрт прафесійных артыстаў. Справа гэта новая, непрывычная. Таму трэба раскаваць насельніцтва, што гэта такое і для чаго наладжваецца, заспрыяць спецыялістаў і аматараў прывесці ўдзелаў і амерыканскай самадзейнага канцэрта аб спектаклях. Але ў Віцебску нават не раскелець прапрадзіяў і ўстановах запрашальных білетаў...

І вось вынікі. Калі на канцэрт дэвізнаў было каля 300 чалавек, дык спектакль Багушэўскага народнага тэатра праходзіў амаль у пусты тэатр.

...Замойкі заклячаныя апласцементы, і самадзейныя артысты раз-

ехалі па раёнах: яны так і не ведаюць, што думаюць пра іх віцебляне, якую ацэнку далі яны асобным нумарам, усаму канцэрту, спектаклю. Наўрад ці трэба даводзіць, што карысці ад такіх творчых справаздач мала.

Нават само паняцце — справаздачы — падраўняе неабходнасць вясці сур'ёзную размову з выканаўцамі. Ці можна гэта зрабіць у Віцебску? У абласным цэнтры ёсць дастаткова кваліфікаваных музыкантаў, артыстаў і іншых прафесійных майстроў мастацтва, якія змоглі б крытычна прааналізаваць рэпертуар канцэрта, майстэрства выканаўцаў, ігру артыстаў Народнага тэатра.

— Але паспрабуйце сабраць заправа гэтых спецыялістаў-прафесіяналаў! — паручыць кіраўнікі ўпраўлення культуры і Дома народнай творчасці.

Бадай, гэта так. Тэатр імя Я. Коласа дзюне на гастролях, выкладчыкі музычнай школы і вучылішча — у адпачынку. Вызвалі напрошваецца сам сабой: творчыя справаздачы пачаліся нясвоечасова. Не трэба было іх рабіць зараз яшчэ і таму, што творчым справаздачам у абласным цэнтры не напярэднічала належная падрыхтоўка ў раёнах, у выніку чаго ў праграму канцэртаў уключаліся выпадковыя, мала апрацаваныя нумары. Нарэшце, зараз у разгары ўборка, і месца ўдзельнікам мастацкай самадзейнасці ў полі, сарод хлебаробаў — там, дзе вядзецца барацьба за хлеб, дзе вырашаецца лёс ураджаю.

М. ПАХІЛКА, наш кар.

530 дзятэй работнікаў Магілёўскай швейнай фабрыкі імя Валадарскага адпачываюць за лета ў фабрычным піянерскім лагэры «Дружба». У лагэры працуюць розныя гурткі. Дзяткі робяць цікавыя паходы, весела праводзяць дні.

На здымку: канцэрт мастацкай самадзейнасці. Выконваецца танец заводных ялек.

Фота Ч. Мезіна. (БЕЛТА).

Часопісы ў жніўні «Польмія»

Гэты нумар прысвечаны надзвычайнаму тыдню латышскай літаратуры і Дням румынскай культуры ў Беларусі.

Адкрываецца часопіс прывітаннімі Андрэя Упіта і Яна Судраб-кайна.

У перакладах беларускіх паэтаў даюцца вершы Вальдэса Лукса, Анатоль Імерманіса, Юлія Ванаса, Яна Грота, Арыда Скалаба, Францыс Ракелініса, Андрэя Веніса і Аяра Вальдэіса. Класіку латышскай літаратуры Яну Райнісу прысвечаны вершы Яэпа Пушчы.

Пра Дні румынскай культуры расказвае невялікі артыкул Івана Шамякіна «Калі ласка, дарэгія сябры». У часопісе змяшчаюць творы румынскіх пісьмемнікаў Міхаля Бенюка, Тудора Агрэсі і Аурэля Міхаля.

У нумары друкаваныя прапановы аповесці Аляксандра Карпока «Данута».

Новую пазму «Мая ручайка» аб людзях калгаснай вёскі змясціў у часопісе Максім Лужанін.

Аб справах калгаснай пішы ў нарысе «Тызень на Віцебшчыне» Алякс Рыхляко.

У раздзеле «Публіцыстыка і крытыка» змяшчаюць артыкул Эўдэя Сокала «Традыцыі і сучаснасць», прысвечаныя пытаннім латышскай літаратуры. Надрукаваны артыкулы А. Калышка «За мухай — з абумам» (аб праблемах сучаснай беларускай байкі), Л. Чабатарова — аб «Кажак жыцця» Якуба Коласа, С. Аляксандравіча — аб перакладах і мастацтве Янікі Кушлы.

Пад загалоўкам «Жыццё і песні» друкуюцца ўспаміны Рамана Сабалева пра Паўлюка Труса.

У новым раздзеле «Мастацтва» змяшчаюць артыкул С. Нісеневіч «Крыніца хараста і натхнення».

Пад рубрыкай «Бібліяграфія» прызнанні С. Грахоўскага на кніжцы вершаў Ніна Тарас і Н. Кісліка на зборнік Анатоль Валюжна.

У канцы часопіса — анатамы і хроніка.

«БЕЛАРУСЬ»

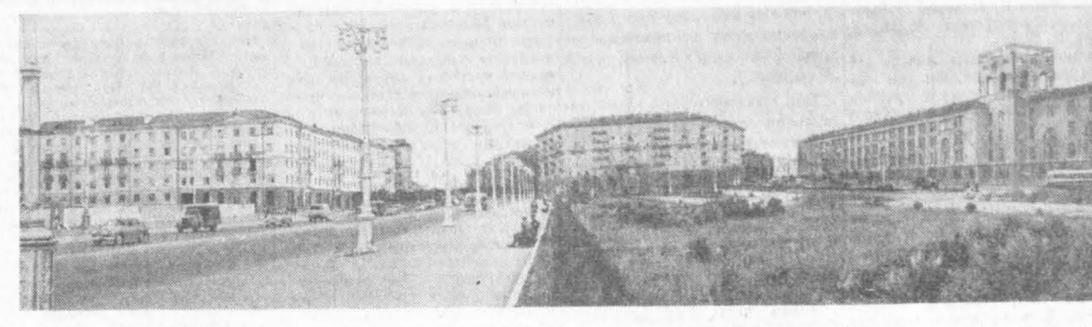
У часопісе шмат пазітыўных твораў: «Палеская баллада» Генадзі Бураўкіна, вершы румынскіх паэтаў Чычароне Тадэарыса і Думітру Корба. Алякс Бажко змясціў урывак з вершаванай аповесці «Карвіга пакідае хутар». Тут жа вершы і латышскіх паэтаў Андрэя Веніса, Яніса Сілазара, Паведа Вілія, Арыда Скалаба і Францыс Ракелініса. З мастацкай прозы змяшчаюць аповяды Міхаля Бенюка, Ігната Дуброўскага, Рамана Сабалева, Івана Сібунова, Апулікавана нарысы М. Грыцанца, К. Кірвенкі, В. Грыцкевіча, В. Барушкі, Ф. Собала, А. Міронава, М. Савіча, А. Лазынова і інш. Успаміны пра Паўлюка Труса напісаў М. Хведаровіч.

Змяшчаюць некалькі невялікіх творчых партрэтаў работнікаў беларускай музыкі і сцены.

У раздзеле «Новыя кнігі» — рэцэнзіі на зборнік «Крэмень аб крэмень» С. Дзяргая, «Нарысы па гісторыі беларускай літаратуры эпохі феадалізму» В. Вольскага, кнігу «Беларускі тэатр» У. Ніфёда, зборнік «Янка Купала ў беларускім мастацтве» і на альбом «Беларуская народная архітэктурная разьба».

Апублікавана цікавая старонка, у якой расказваецца пра зноў знайзеныя архіўныя дакументы, звязаныя з жыццём выдатных людзей і гісторыяй Беларусі. Ёсць раздзелы «Мова» і «Карысна ведаць». Да часопіса прыкладзены бесплатны дадатак — чарціжы клуба з тлумачальнай запіскай.

Заўтра — Дзень будаўнікі На месцы былой Камароўкі

Камароўка... Хто з мічан не ведае гэтай гарадской славады? Тут зусім нядаўна было скопішча старых, абамытых хатак, якія засталіся ў спадчыну ад мінулага. У гарадскім Мінску напярэдні равалюцыі Камароўка была глухаміном, якая знаходзілася даўна за гарадской мяжой.

Вось што пісаў пра Камароўку карэспандэнт газеты «Паўночна-Заходняе слова» ў 1898 г.: «Праз Камароўку кожны дзень праязджае да сотні вагоў, якія перацягваюць амаль на руках. Артылерыйскія вагі часта вышэй колаў вязяць у грады, ноччу няма ніводнага ліхтаря на ўсю Камароўку; і толькі адзін ліхтар у казіннай краме асветляе ноччу вуліцу сахані на дзве-тры пакоды. Жыхары, у асноўным бедны люд, неадарэзана звярталіся ў нашую Думу з прашаннем, каб замасцілі Камароўку, але беспаспяхова...»

Ініцыя карціна паўстае дзюне. Не застаюцца нічога і ў паміне ад былой ускарпіны. На гэтым месцы ствараецца адна з прыгажэйшых плошчаў сталіцы, якая названа імем народнага паэта Беларусі Якуба Коласа.

За гады Савецкай улады тэрыторыя і насельніцтва горада пэрыядычна ў некалькі разоў у параўнанні з 1917 г. Былыя ускарпіны сталі на сутнасці цэнтры горада.

Пасля Кастрычніцкай равалюцыі былі асунены Камароўскае і Сляпянскае балоты, а праз дзесяць год трамвайная лінія злучыла Камароўку з цэнтрам Мінска. У 1933 г. быў адкрыты парк культуры і адпачынку імя Чалюскіна. У 1940 г. праведзена работа па ўключэнню Камароўкі ў гарадскую мяжу. Затым тут пачаліся новыя вуліцы: імя Пушчы, Усходняя, Беларуска і рад іншых. Напярэдні Вялікай Айчыннай вайны была закончана распрацоўка генеральнага плана рэканструкцыі Мінска. Па плану прадуследжвалася расшырэнне і добраўпарадкаванне вуліц Савецкай і імя Пушчы — асноўных магістралей горада. Вядзінае значэнне надалася Камароўскай плошчы. Азначэнне гэтых работ пераходзіла вайна.

Пасля вызвалення горада ад фашысцкіх захопнікаў у шырокіх маштабах пачаліся работы па аднаўленню і рэканструкцыі Мінска па новым плану. У ім вядліка месца была адведзена Камароўскай плошчы, якая ўваходзіць у адны ансамбль цэнтральнай магістраля горада.

У адпаведнасці з планам у лютым 1953 г. было закончана будаўніцтва першай трайбейнаў лініі ад пасажырскага вакзала да парка імя Чалюскіна, якая прайшла праз Камароўскую плошчу. Такія гісторыя гэтай невялікай часткі горада.

Пачынаючы з 1955 г., на Камароўцы пачынаюць будаўнічыя работы.

Перад архітэктарамі была пастаўлена задача па рэканструкцыі гэтай часткі горада. Задача пачэсна, так як цэнтральная частка Камароўкі — яе плошча — увайшла ў праект другой чаргі рэканструкцыі і будаўніцтва праспекта.

Дзеля таго, каб ажыццявіць планы, перш за ўсё былі праведзены вядлікія работы па зносу больш сціпных драўляных дамоў. Пасля расчэстка тэрыторыі ад старых забудов было пачата ўзвядзенне шматпавярховых жылых дамоў і прамысловых будынкаў. Першым пачаўся будаўніцтва камінабат імя Я. Коласа.

Раслі прамысловыя карпусы, хутка будаваліся шматпавярховыя жыткі дамы. Непазнавальна змянілася плошча імя Я. Коласа.

За апошнія два гады на Камароўцы былі праведзены вядлікія работы па праектаванні перапланіроўкі для падачы цяпла і гарачай вады ўсю раёну. Для стоку атмасфернай вады зроблена перапланіроўка дажджавая каналізацыя. Акрамя таго, у замясто былі накладзены трубы для гафікацыі гатага раёна ў наступныя гады, а таксама кабелі электраліній, ліній сувязі, тэлефон, тэлеграф, радыё.

Цяпер у цэнтры былой Камароўкі бачны контуры вядлікай плошчы, якая з'яўляецца неад'емнай часткай архітэктурнага ансамбля праспекта імя Сталіна. Халіа плошча яшчэ не закончана, але тое, што зроблена, гонарыць, якой прасторнай і манументальнай будзе яна ў асноўным выглядзе. Азай бок яе азначыць поўнацэннае будаўніцтва. Побач з 110-кватэрным жылым домам вядзіна будаўніцтва Палаца культуры Беларускага. На рагу праспекта і вуліцы Бандарэўскай пачалося ўзвядзенне вядліка будынка ўніверсітэта.

Давяінае глянём у недалёкае будучае і ўвям, як будзе выглядаць плошча імя Я. Коласа і прылягаючая да яе частка горада ў закончаным выглядзе.

Вуліцы Красная імя Якуба Коласа, праспект стварылі дзве паласы грамадзяў, якія ў сваю чаргу злучылі паміж сабой два напярэчных праспектамі. Яны дазваляюць арганізаваць правільны рух транспарту і

пешаходаў. Плошча мае прамавугольную абрыс. Шырыня яе ўстаноўлена ў 136 метраў, а даўжыня — 400 метраў. У цэнтры плошчы разбіт вядлікі сквер, пасаджаны дрэвы, кусты. Вакол сквера пракладзены тротуары, устаноўлены металічныя асветляльныя матчы.

У цэнтры сквера на высокім гранітным п'едэстале будзе ўстаноўлены бронзавы манумент народнага паэта Якуба Коласа. Ад цэнтральнай пляцоўкі сквера на ўсе чатыры бакі пачаўся парадныя алеі з газонамі, на двух канцах сквера будуюць фантаны — цудоўныя збудаванні ў граніту, каларнай пластмасы і шкла. Асабліва прыгожа будзе выглядаць фантаны ноччу, калі шматлікія струмені вады афарбуюцца святлом на ўсе колеры вясёлі.

На баках плошчы размясціна прыгожыя жыткі дамы і вытворчыя карпусы, якія будуюцца ў адным архітэктурным ансамблі. У першых паверхх жылых дамоў размясціна харчовыя і праматарныя магазіны, атэль, рэстаран, дзіцячая паліклініка і інш.

Але не толькі жыллёвае будаўніцтва вядзіна на тэрыторыі былой Камароўкі. Да Інстытута фізікультуры прыбудаваны новы вучэбны корпус, а стары будынак будзе рэканструаваны. Акрамя Інстытута фізікультуры, пачынаецца будаўніцтва іншых інстытутаў. Яго вучэбныя карпусы, лабараторыі, бібліятэка, майстэрні зоймуць вядлікую тэрыторыю сімі кварталаў, якія размяшчаны паміж праспектамі, вуліцамі імя Багдана Хмяльніцкага, імя Якуба Коласа і Шостай ліній.

Пракладваецца новая вуліца, якая з'яўляецца раён Камароўкі з паркам Гэрамогі і Камсамольскага возера. Гэтая шырокая вуліца прайдзе праз камароўскае балота, паміж карпусамі двух зноўных ман вытворчых будынкаў, якія афармляюць паўночна-заходні бок плошчы.

Мяінае свой воблік увесць гэты вядлікі раён. Узайч халіа б вуліца імя Якуба Коласа. Параўнальна нядаўна тэрыторыя была Логоўскага тракту і бліжэй да яго кварталаў уяўляла сабой скопішча паўрасцінаў і ўростых у замясто драўляных будынкаў. Цяглыя дамы ў гэтай частцы горада радка сустракаліся.

Цяпер вуліца імя Якуба Коласа з'яўляецца адной з асноўных магістралей горада. Акрамя таго, па генеральнаму плану вуліца імя Якуба Коласа з вуліцай Краснай, імя Варшавы, Максіма Горькага, Намігай, Мяснікова і Чыгуначнай павінны стварыць дубіруючы кірунак праспекта імя Сталіна.

У бліжэйшыя гады зменіць свой вонкавы выгляд і другая частка Камароўкі — раён вуліц Бандарэўскай, Драўнапродубай і Чырвонаармейскай, дзе таксама ствараецца раён новай, капітальнай забудовы.

Пройдзе сем год, і мы не пазнаем гэтых месцін.

Былы закат старога губернскага Мінска ператварыўся ў адзін з прыгажэйшых цэнтральных раёнаў сталіцы Беларусі.

Б. НАЗАРЭНКА.
На здымку: плошча імя Якуба Коласа ў Мінску.
Фота У. Крука.

ПА СЛЯДАХ НАШЫХ ВЫСТУПЛЕННЯЎ

„Пачуццё прыгожага трэба выхоўваць“

Пад такім загалоўкам змяшчаюць ў 52 нумары нашай газеты артыкул В. Барана, у якім ідзе гутарка пра неадыхны мастацкае выхаванне ў гродзенскіх школах.

Начальнік ўпраўлення школ Міністэрства асветы БССР тав. Дарэфенка павадаем, што Міністэрства наменаны меры па палепшэнню падрыхтоўкі спецыялістаў у галіне мастацкага выхавання. У наступным годзе ў Мінскім педагагічным інстытуте імя Горькага будзе створана музычна-педагагічны факультэт.

У Гродні і Гомелі працуюць ужо музычна-педагагічныя вучылішчы, якія рыхтуюць для школ выкладчыкаў спеваў і музыкі.

У сакавіку-ліпені г.б. быў праведзены рэспубліканскі агляд мастацкай самадзейнасці школьнікаў. Разгледзены вынікі гэтага агляду, Міністэрства вызначыла рад канкрэтных мер, каб палепшыць перападрыхтоўку выкладчыкаў і кіраўнікоў гурткоў мастацкага выхавання.

„Пасля „капітальнага рамонту“

У зямцы пад такою назвай, у 43 нумары нашай газеты, выкладчык Мінскай школы кінамеханіка тав. Гарбачоў павадаем і пра дзіўную якасць рамонту кінаапаратуры на Мінскім заводзе «Кінадэталь».

Выконваючы абавязкі начальніка Галоўнага ўпраўлення кінафіліяў і кінаапаратуры Міністэрства культуры БССР тав. Жук у сваім пісьме ў рэдакцыю запавуе, што на асоб. вивавах у недасканалым якасці прадукцыі завода, накладзены адміністрацыйныя спяганні. Адначасова кіраўнік завода прымае меры, каб наладзіць як след работу прадпрыемства.

Вобразы і выканаўцы

Да вынікаў гастролей Гродзенскага драматычнага тэатра

Калі з творчай справаздачай у Мінск зноў праязджае абласны тэатр, з узвядзеннем кажаеш пачатку першага спектакля. Якім стаў калектыву? Што змянілася ў яго абліччы? Ці адчуваецца ў тэатры п'льсаванне спраўданага творчага жыцця, або ён пайшоў на авычайнай, больш лёгкай дарозе, дзе няма месца творчым пошукам і смелым адкрыццям?

Першыя ж спектаклі Гродзенскага абласнога драматычнага тэатра пераказалі нас у тым, што апошнія гады ім не марна пратраты. Калектыву ўзрос, ён адольны зараз вырашчана вядлікі і складаныя задачы. Удасканалілася майстэрства актываў старэйшага пакалення, вызначыўся творчы пошук тых, хто лічыць некалькі год назад лічыў сабе ў групе моладзі тэатра. Цікава, у разнапланавых ролях паказаліся артысты М. Астанкава, М. Каваяна, Я. Кімберг, В. Іонаў, М. Папова, А. Панкрат, А. Бірычэўскі, А. Пароў, А. Хварасцінін і многія іншыя.

Размову аб тэатры хочацца пачынаць са спектакляў, якія больш дакладна выяўляюць творчы напрамак тэатра. Такі спектакль перш за ўсё — «Чаму ўміхаліся зоркі» А. Карнейчука (рэжысёр І. Папоў). Тэатр узяў на сябе нялёгкае заданне. У п'есе Карнейчука няма пераход і «падводных рыфаў», якія прымушаюць рэжысёра адумацца на т вырашаннем. Складанасць п'есы — у шматлікіх тэм, вобразах, праблем, да якіх звяртаецца драматург. Твор разнастыльны, пісьменнік спалучае ў ім вострастычныя, нават грацэўскія моманты з псіхалагічна-грунтоўным, нават бы-

тавам. Нам здаецца, што калектыву ўдалося адуць і ўвабодзіць спеваабліваецца і непаўторнасць гумару Карнейчука, востры і ідэінай накіраванасці п'есы. Паспеху спектакля спрыяў таксама поспех выканання вобразаў Клеапатры Гаўрылаўны (арт. М. Каваяна) і Каірыяны Бяспертнай (арт. М. Астанкава). На іх сцэна-працэпастаўленні рэжысёр раскрыў вае асноўны канфілікт п'есы.

Надзвычай выразна выконвае вобраза Клеапатры артыстка М. Каваяна. Карыстаючыся смелымі, сакавітымі фарбамі, яна абывавае чалавек, які адварыў ад народа, ад тэбры, што ўскарміла яго, і страціў здаровы розум, здаровыя адносіны да жыцця. Як ён смела і праводзіла актыва на той ці іншым сцэну, ён ніколі не адраджае густ і пачуццё меры. Выкананне яе адрэзінаваецца стрымана, закончана, адначасова маючы, што ўласціва спраўданаму майстру. Актыва робіць пераканаўчым і пераўтварыў Клеапатру, уянікі слуга тэатра адмірала, у Клеапатру, у жылх якой цяга кроўпростага боімана. Гэта — бадай што самае складанае ў вобразе. Тут няякая аддць даніну знешнім, фармальным прыёмам, скаціна да павярхоўнасці і грубага шаржу. Але ў гэтым вынадуку вырастаюць пачуццё меры, тактоўнасць актывы, умненне строга адабраць сродкі мастацкай выразнасці, арганічна абгрунтаваны кожны чынак у паводніх гераіні.

А вось другі характар — мяккак, праробліва, надзвычай жыццяздольная Каірыяна Бяспертная (арт. М. Астанкава). Колкі сапраўднага

цішля, розуму, невычэрпнага гумару ў кожным позырку, кожным руху гата чалавек. Як ранаца і смела дзе яна ўрок тым, хто жывае напярэдня, памылкова. Нагледзячы на розныя індывідуальнасці выканаўцаў, на розныя асаблівасці вобразаў, на розныя прыёмы, што яны ўжываюць, іх аб'ядноўвае глыбокі паходок да рэжысёрскага характараў, імкненне як мага больш дакладна вылучыць скразнае дзеянне ролі.

Паспеху спектакля садзейнічалі і іншыя артысты. Цікавую фарбу ўнесла ў спектакль выканаўца ролі Літкі Хамуток — артыстка М. Папова. Актыва надзвычай глыбока раскрыла натуру гэтай істоты, што абрала для сябе будумнае і бескалатнае існаванне. Удалым трэба лічыць дэбют мадаль артысткі В. Гарман (Вольга), нагледзячы на тое, што выканаўца не заўсёды арганічна дзейнічае ў ансамблі. З добрым пачуццём гумару, умненнем вылучыць нацыянальныя спеваабліваецца характараў выконваюца ролі Каржа артыст Я. Кімберг (Астана — артыстка А. Панкрат).

Як у кожным мастацкім творы, у гэтым спектаклі ёсць і свае недахопы. Часам хачелася б, каб выканаўца той ці іншай ролі смелай карыстаўся фарбамі. Часам у марудным рытме ідзе тая ці іншая карціна. Але ў спектаклі радуе правільнае разуменне рэжысёрам кожнага характара, імкненне накіраваць выканаўцаў па шляху дакладнага, скрупа алобру сродкаў сцэнічнай выразнасці.

У другім добрым спектаклі «Улада цемры» Л. Талстога мы бачым тая ж мэталы працы рэжысёра І. Папова з

артыстамі, той жа ўдумлівы паходок да раскрыцця кожнага вобраза, тое ж імкненне дакладна вылучыць стылёвыя асаблівасці твора. Не сутнасці талстоўскага непрацэпастаўлення, не пакрыскае любаванне цемрай, а спеваабліваецца, «жывапісальні», якія характары цікавыя рэжысёра. Вынікам спектакля з'яўляецца абурэнне супраць існаваўшага сацыяльнага і грамадскага ладу, уяўляюцца ў тым, што ў іншыя часы зусім іншак развівалася б жыццё гэтых людзей.

Удалым атрымаўся і спектакль «Чайкі над морам» Е. Бондарвай (рэжысёр І. Папоў). Калектыву глыбока і сур'ёзна надумана да матываў п'есы, імкнўся стварыць ансамблевы спектакль, які мага глыбокі раскрыць вобразы. Ёмікі сцэнічны характары стварылі артысты Я. Кімберг (Гатрыя), В. Іонаў (Сазонаў), І. Эрэлт (Красавіч), В. Грачышкі (Жукаў), Г. Лубаў (Вячаслаў Трачоў) і іншыя.

На жаль, не ўсе пастаюкі Гродзенскага тэатра робяць добрае ўражэнне. Прагледзячы яго рэпертуар, можна сустрэць такія спектаклі, якія прымушаюць вас расчаравана. Здаецца, што тэатр адмаўляецца ад свайх пераконанняў, адмаўляецца ад мінулых адатчытаў, «спальвае тое, чаму пакланяўся». На самай жа справе і актывы тая ж, і рэжысура спракты-кавана, але зусім іншая атмасфера спектакля, іншы метад у раскрыцці вобразаў, у падыходзе да матываў п'есы.

У гастрольным рэпертуары тэатра значнае месца займае п'еса Х. Вудзіцкай «Юстына». Твор мае свае асаблівасці. Расказвае гісторыю аб тым, як служанка Юстына зрабілася жонкай гаспадары Хармалахі, проста не маючы асаблівых перадаччых атмасферы, настрою ў кожнай карціне, без тонкага ўзнаўлення думак і па-

чучаў гераіні. На жаль, гэтага не ўдалося дасягнуць у спектаклі (рэжысёр Н. Зорын). У пастаюцы дае сабе адчуваць настэпшысць, павярхоўнасць.

Не зусім удаўся вобраз Юстыны. Цікава атрымаўся А. Панкрат на гэты рад абмоўляе кола пачуццяў сваёй гераіні. Яна імкнецца перш за ўсё падкрэсліць перадачы перакананні Юстыны, яе самастойнасці, блізкасць да тых, хто марыць аб пераўтварэнні грамадства. Але гэта правільна, надзвычай важная думка ідэінага раскрыцця п'есы думка падкрэслівана актывай заплата на сцэнічна, прастаіна. У той жа час увесць складаны свет, што звязаны з асаблівымі перажываннямі, з сутрачай Роберта, са знаходжаннем самі, раскрыты неадаткова грунтоўна і дакладна. Зусім іншак выглядае і артыстка М. Папова — выканаўца ролі Хільды. Замест паслядоўнага, арганічнага ўзнаўлення характара, з улікам індывідуальных якасцей, сацыяльных сувязей, — вонкавае выяўленне. Думка, інтанацыя фразы часта не падмацаваныя логіка дзеяння.

Нагледзячы на тое, што выканаўца вобразаў Івана (арт. Н. Гаранец) і яго сястры Рыкі (арт. Н. Трафімава) у асобных выпадках падукаліць чычэрца, нагледзячы на тое, што ёсць сцэны, якія па-сапраўднаму перажываюць выканаўцамі, маючы вобразы толькі намечаны, а не распрацаваны.

Праўда, нехта скажаць, што ў пастаюцы няма нічога станаючага. Да ліку удач трэба аднесці вобразы сенатары (арт. М. Каваяна), садуюніка Салміна (арт. А. Бірычэўскі), пастары (арт. Т. Багаслоўска). Але гэтыя асобныя поспехі не вырастаюць спектакля. Недалога яго забумоўлена тым, што рэжысёр не пайшоў па шляху раскрыцця ўнутранага

жыцця вобразаў, унутранага дзеяння. Глыбіня пачуццяў падмацаецца ў спектаклі вонкавым паказам. У пастаюцы зусім адуцкіна ансамбль. Амаль кожны з выканаўцаў дзейнічае не ў сувязі з партнёрам.

Павярхоўнасцю вызначына і спектакль «Як кіраваць жонкай» Флеггара (рэжысёр І. Папоў і Г. Глінацкі). Укачюшы ў свой рэпертуар гэты даўка не лепшы твор са спадчыны заходнеўрапейскай драматургіі, калектыву гродзенцаў не адказаў на пытанне, дзеля чаго ён пастаўлена. Скразнае дзеянне твора не выяўлена. Роля Маргарыты не зусім падыходзіць тэатру М. Папова, улічваючы яе творчы магчымасці. Добрая характэрная актыва, яна не здолела перадаць асаблівасці пачуццяў гераіні, паступовае адмаўленне ад той маралі, якую прамавае вышэйшае грамадства. Неблагія сцэнічныя задзеныя ў арт. І. Эрэлты (Леон). Аднак ролі не зроблена, а толькі намечана выканаўцаў. Цікава дэталіснаму вобразу капітана Пераца (арт. Я. Кімберг) і Мірора (арт. Г. Вогаў). Але выкананне кожнага з іх — рознапастылю. Дарчы, мала хто з выканаўцаў спектакля ўлічае стылёвыя асаблівасці твора, індывідуальную манеру аўтара, належнасць п'есы да пэўнай эпохі.

Цяпер, калі калектыву развітаецца з Мінскам, можна падвесці некаторыя вынікі. Нам здаецца, што, поруч з творчымі адбыткамі, ёсць у тэатры

тое, што трэба яшчэ дапрацаваць, удасканаліць.

Непакой выклікае стан рэпертуару. Калектыву паказаў у Мінску сем спектакляў. Але срод іх амаль што ніякіх саваіных, глыбокіх па сваёй ідэі саваіных твораў, якія ўзнялі бы хвалючыя пытанні сучаснасці. У той жа час практыка кожнага калектыву, таксама і гродзенскага, красаможна сведчыць аб тым, што асаблівую цікавасць гледача выклікаюць п'есы аб сучаснасці. Калектыву пачынае ў далейшым больш уважліва ставіцца да рэпертуару, больш удумліва адабраць п'есы для пастаюцы. Трэба каб не было выпадковых, «спраходных» спектакляў, якія не вызначына творчай накіраванасці тэатра. Перад калектывам яшчэ стаіць праблема стварэння творчага ансамбля. Далека не ўсе пастаюкі ансамблявыя. У тэатры шмат актываў розных школ, розных густаў. Усё гэта не можа не адбіцца на якасці спектакляў. Некаторым выканаўцам патрэбна думаць аб удасканаленні майстэрства, аб больш выразным данясенні слова, аб пластыцы. Таму мэтазгодна было б увесці, асабліва для моладзі, заняткі па мове і сцэнічнаму руху. Улічваючы ўсё гэта, мы спадзяемся, што ў наступны прыезд тэатр паказа нам лічце большыя здабыткі, яшчэ больш якасцінае спектаклі, яшчэ цікавей паказа слабе гледачам Мінска.

А. ГРЫГОРЭВА.